

בעניין:

המבקשת:

ארגון העיתונאים בישראל (ע"ר 580690667)
ועד העיתונאים בידיעות אינטרנט בע"מ
ועד העיתונאים בידיעות תקשורת בע"מ
ועד העיתונאים בידיעות אחרונות בע"מ
באמצעות ב"כ עוה"ד ד"ר מורן סבוראי או אמיר בשה או גלעד
זבידה או שירה שחם ואח', מרחוב מצדה 7, (מגדל ב.ס.ר 4,
קומה 23), בני ברק, 5126112; טל: 03-7743000; פקס: 03-
7743001
דו-אל: office@bszlaw.co.il

- לבין -

המשיבות:

ידיעות אינטרנט בע"מ (שותפות רשומה) ח.פ. 540202462 (ynet)
ידיעות תקשורת בע"מ, ח.פ. 511291635
ידיעות אחרונות בע"מ, ח.פ. 510103922
באמצעות עו"ד אריאל שמר ואח', מרחוב דניאל פריש 3, תל
אביב; טל: 03-609001; פקס: 03-6091002

תשובה תמציתית וראשונית ל"תגובה תמציתית לבקשת צד בסכסוך קיבוצי" והתנגדות לבקשה לדחיית דיון שהוגשה בחוסר תום לב קיצוני

1. היום, 18.3.2020 בשעות הצהריים, שעה 13:06 הוגשה על ידי המבקשים בקשת צד בסכסוך קיבוצי שעניינה צווים ארעיים, זמניים וקבועים. זאת אחרי שכבר אמש, במכתב מיום 17.3.2020 הבהירו המבקשים כי זו תהיה דרכם אם המשיבות לא יאותו להיכנס עמם למשא ומתן בעניין הפגיעה בזכויות העובדים.¹
2. רק הערב, לאחר שעה 21:00 בערב יצר ב"כ המשיבות, עו"ד שמר קשר וביקש דחיית המועד. יובהר, כי הטענה לעניין חוסר יכולת להתייצב לדיון נכונה חלקית ואינה מדויקת ביחס לכל עורכי הדין במשרדו של עו"ד שמר ו/או ליועמ"שית הפנימית של המשיבות. זאת ועוד, ובכל מקרה המשיבות ובאי כוחה פעלו בימים האחרונים ביתר שאת על מנת לפגוע חד צדדית בעובדים ולהוציאם לחלי"ת ללא כל משא ומתן, ואף ללא כל היוועצות עם נציגות העובדים – דבר

¹ ר' עסיק 400005/98 הסתדרות העובדים הכללית החדשה – הועד הארצי של עובדי מינהל ומשק בבתי החולים הממשלתיים – מדינת ישראל, פד"ע כרך לח 103, 114. ר"גם עניין הסתדרות המורים, 394, מול האות ד'.

זה עשו בידיעה כי הם מפריס את חובותיהם הקיבוציות וחרף ה"בידוד" הנטען. ודוק: אם יכלו לפעול לפגיעה בעובדים חד צדדית הרי יכלו באותה מידה לפעול כדי להגיע להסכמות.

3. משפנה ב"כ המשיבות לב"כ המבקשים לאחר השעה 21:00 בערב, כאמור, נאותו המבקשים לדחייה קצרה ובלבד שלא יעשה כל שינוי לרעה במצבם של העובדים והליך ההוצאה לחל"ת לא יצא לדרך. ב"כ המשיבות התנגד לבקשה, וגם התנגד להכנסת עמדת המבקשים לבקשת הדחייה (בניגוד לנדרש!), והגיש חד צדדית "תגובה תמציתית" שלא ספק הוכנה ונערכה מבעוד מועד (בכל אותן שעות בהן נמנע ב"כ המשיבות מלפנות למבקשים), אף מבלי להמתין להתייחסות מסודרת של הח"מ לבקשת הדחייה – כפי שהתבקש לעשות.

4. דחיית המועד ממחר עלולה לפגוע בצורה אנושה בעובדים ובנציגותם, מה גם שלא ברור האם יתקיימו דיונים בשבוע הבא ועד למתי ימשך הבידוד. גם לא מותר לציין כי למשיבות יועמ"שית פנימית שהיא בעלת ניסיון בליטיגציה ובהחלט יכולה להתייצב במקום באי הכוח שלפי הצהרתם נמצאים בבידוד. גם במשרדו של עו"ד שמר עוד עורכי דין שיכולים להתייצב לדיון מחר.

5. בנסיבות אלה, ובעיקר נוכח התנהלותן האסורה והחד-צדדית של המשיבות, מבוקש כי בית הדין יקיים את הדיון מחר בבוקר במועד ו/או למצער כי ינתנו הצווים הארעים המבוקשים בבקשת הצד.

6. יוער לגופם של דברים, כי בניגוד לאמור בסעיף 3 ובסעיפים 13, 10 לתגובה, הוצאת עובדים לחל"ת אינה הכרח לאומי. ההכרח הלאומי הוא כי אנשים לא יסתובבו במקומות הומי אדם וכי ישארו ככל האפשר בביתם. בנסיבות אלה, כלי תקשורת אחרים, לדוגמה – "הארץ" העבירו את כלל העובדים לעבודה מהבית מבלי לפגוע בזכויותיו ו/או במעמדו של עובד אחד ומבלי להוציא מי מהם לחל"ת. הוצאת עובדים לחל"ת אינה פעולה מצילת חיים ואין חובה להוציא עובדים לחל"ת. בכל המשק המאורגן נוהלו משאים ומתנים בעניין ורק המשיבות מרשות לעצמן לנהוג כך.

7. עוד יוער לגופם של דברים, כי בניגוד לאמור בסעיף 5 ובסעיפים 8-9 לתגובה, לא קוימה כל היועצות עם המבקשים, גם לא בקירוב, ולא בכדי לא הביאו המשיבות כל אסמכתא לכך. הטענות לעניין "היועצות" נטענות בעלמא וללא כל ביסוס שהוא. (בנוסף: הטענה על קיום היועצות מנוגדת חזיתית לטענות המופרכות והמוכחשות במכתביו של עו"ד שמר וברי כי טענת ה"היועצות" – שלא היתה – אינה עולה בקנה אחד עם הטענות במכתבים).

8. עוד יוער לגופם של דברים, כי בניגוד לאמור בסעיף 6 לתגובה, המשיבות מבקשות מבית הדין הנכבד ליתן יד למצב דברים שבו החוטא יוצא נשכר כאשר עצם הפעילות החד צדדית מקבלת גושפנקא של "צו עשה" רק משום שהמשיבות פעלו, כך לפי טענתן, בהיחבא ובמסתור בחוסר תום לב, להוצאת עובדים לחלת מהיום למחר וללא כל הידברות שהיא.

9. בכל הנוגע לטענות המופרכות המובאות בסעיף 9 לתגובה, לעניין יחסי עבודה טובים לכאורה של המשיבות עם נציגויות עובדים יודגש, כי המשיבות אינן דוברות אמת גם בעניין זה. בית הדין הארצי הרי קבע לפני שנים אחדות בדיוק את ההיפך, והדברים מדברים בעד עצמם:

"לא נוכל לסיים הדברים, מבלי להביע, בלשון המעטה, היעדר קורת רוח מאופן התנהלות ידיעות אחרונות כמעסיק בהליך זה, וממידת מעורבותו לטובת אגודת העיתונאים. בהתאם להלכת אל בטוף, "התמודדות בינארגונית על היציגות בנוגע להסכם קיבוצי מיוחד, היא עניין לארגוני העובדים בלבד. המעסיק לא ינקוט עמדה בהתמודדות זו". מטעם זה גם קבענו בהלכת האוניברסיטה הפתוחה, כי הגורם הראוי להכריע בתחרות בין ארגונית לא יהיה המעסיק, כי אם על הצדדים לפנות אל בית הדין, שכן מטבע הדברים למעסיק יש אינטרס משלו לצדד במי מן הארגונים המתחרים על היציגות אצלו.

בהליך זה, חרף הצהרותיה החוזרות ונשנות, ידיעות אחרונות רחוקה הייתה מלהיות משקיפה אובייקטיבית מהצד לקביעת הארגון היציג אצלה, ומשוא פניה להעדפת אגודת העיתונאים על פני הארגון, ניכר ובלט².

10. בנסיבות אלה, וכאמור, מבוקש כי בית הדין הנכבד יקיים מחר את הדיון במועדו /או יתן את הצווים הארעיים המפורטים במסגרת בקשת הצד.

 אייל וייס, עו"ד

 מורן סבוראי, עו"ד

ב"כ המבקשים

² סבא (ארצי) 22825-08-13 ארגון העיתונאים בישראל – אגודת העיתונאים בת"א ואח', 12.3.2014.